

Tine Papič¹

In memoriam dr. Jožef Magdič (1943–2025)

In memoriam dr. Jožef Magdič (1943–2025)

Z globoko žalostjo se poslavljamo od dr. Jožefa Magdiča, zdravnika, psihiatra, jungovskega analitika in predavatelja analitične psihologije na Univerzi Sigmunda Freuda Ljubljana, ki je s svojo življenjsko potjo odločilno zaznamoval razvoj jungovske misli v Sloveniji.

Rojen leta 1943, sredi vihre druge svetovne vojne, je otroštvo preživel v času pomanjkanja, strahu in represije. Zgodaj je začutil, da bo njegova življenjska pot povezana z iskanjem resnice in svobode. Najprej ga je pritegnilo duhovništvo, nato pravo, a končno se je odločil za študij medicine v Ljubljani, kjer je v psihiatriji našel prostor za globlje razumevanje človeka in družbe.

Njegova kritična drža do komunističnega režima mu je zaprla akademska vrata v Ljubljani, zato je poleg prepovedi nadaljevanja vzporednega študija filozofije in sociologije ob medicini moral specializacijo iz psihiatrije nadaljevati v Zagrebu. Tam je odkril klasično psihoanalizo, toda vprašanja o filogenezi psihe in duhovni dimenziji človeka so ga usmerila k delu C. G. Junga. Odločilen korak v njegovi poti je bil odhod v Švico, kjer je na Jungovem inštitutu v Zürichu našel svoje življenjsko poklicno središče.

¹ Tine Papič. BA.ptih., dipl. ing rač. in inf., jungovski analitik (IAAP), tine.papic@gmail.com
Fotografija Nataša Juhnov

Tam se je imel priložnost šolati pri velikih osebnostih psihoanalize ter posledično oblikovati slog, v katerem je povezoval psihoterapijo, družbeno zavzetost in duhovno razsežnost človekove izkušnje. Poklicno pot je nadaljeval na Binswangerjevi psihiatrični kliniki, kjer se je srečal z eksistencialno psihoterapijo, nato pa v Nemčiji, kjer je na Univerzi v Tübingenu doktoriral iz otroške in mladostniške psihiatrije.

V tem obdobju so ga zaznamovale tudi močne sanje, v katerih je videl možno pot svojega nadaljnjega življenja, med drugim samega sebe sedečega v prvem demokratično izvoljenem slovenskem parlamentu. To je razumel kot klic Sebstva, kot notranjo napoved lastne življenjske naloge. In res, po letih dela v Nemčiji se je vrnil v Slovenijo, kjer se je aktivno vključil v osamosvojitveno gibanje. V začetku devetdesetih je bil izvoljen za poslanca v prvi sestavi slovenskega parlamenta, s čimer je uresničil vizijo iz svojih sanj in prispeval k uresničitvi zgodovinskega cilja – samostojne Slovenije.

Čeprav je bil politično dejaven, se nikoli ni doživljal kot politik. Po osamosvojitvi se je iz političnega življenja umaknil in se povsem posvetil psihiatriji in analitični psihologiji. Postal je eden ključnih začetnikov slovenskega izobraževanja s področja analitične psihologije ter most med mednarodnim in domačim jungovstvom – povezan z Zürichom, Beogradom, Prago, Londonom in Rimom. Kot predavatelj, učni analitik in supervizor na ljubljanski podružnici Univerze Sigmunda Freuda v Ljubljani je s svojo modrostjo, odločnostjo in predanostjo oblikoval generacije bodočih terapevtov. Študenti se ga spominjajo predvsem po zmožnosti povezovanja bogatih izkušenj s teorijo ter po njegovi globoki etičnosti in posledično izjemni človeški toplini, s katero je bil sposoben sprejeti in razumeti drugega.

Njegovo življenje ostaja pričevanje o pogumu, o veri v moč sanj in o tem, da se notranja resnica lahko uresniči tudi v zunanjem svetu. Vedno je bil tudi ponosen na svoje slovenstvo in prekmurske korenine.

Za slovensko analitično psihologijo ostaja simbolni oče in trajen zgled, kako živeti etično v dialogu med osebnim poklicem, kolektivnim poslanstvom in notranjo duhovno potjo.

Naj počiva v miru.